

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Het verstoren van vogelnesten. Talrijk zijn de klachten, welke ons jaarlijks in April en Mei bereiken over het uithalen van vogelnesten. Sommige correspondenten maken er melding van, dat meer dan de helft der nesten met eieren of jongen verdwijnt. Een deel dier mislukkingen wordt natuurlijk veroorzaakt door de natuurlijke vijanden der vogels, doch een zeer groot percentage komt voor rekening onzer jeugd.

Het zoeken en uithalen van vogelnesten zit velen jongens in het bloed en al te dikwijls wordt het nog door volwassenen vergoelikt. Mag dat zoo blijven?

Er zijn gelukkig teekenen, die op verbetering wijzen. Op vele scholen en in vele gezinnen wordt er naar gestreefd, de roekeloze vogelverdelging tegen te gaan en wij weten, dat op die wijze uitnemende resultaten bereikt worden. In sommige streken staat de schooljeugd zelfs gereed ieder nest te verdedigen.

Wat op de eene plaats mogelijk is, moet ook elders kunnen geschieden; het komt er in de eerste plaats op aan, de belangstelling onzer jongens voor de vogels in goede banen te leiden. In de meeste gevallen is de jeugd er gemakkelijk van te overtuigen, dat het beschermen van vogels veel meer voldoening geeft dan het uithalen van nesten.

Een verbod om nesten te zoeken zal meestentijds niet tot het beoogde doel leiden; veel meer heil is er te verwachten door belangstelling te toonen in de speurtochten der kinderen. Enkele woorden kunnen dan in staat zijn de jongens voor de zaak van de vogelbescherming te winnen. Het percentage onzer jeugd, dat wilens en wetens wreed is, is gelukkig maar klein!

Ook één enkel nestkastje kan de kentering in het jonge gemoed veroorzaken; wie de vogels bezig ziet een nest te bouwen, de eieren uit te broeden en de jongen te verzorgen, zal niet alleen dat paar in zijn hoede willen nemen, maar ook alle andere.

Er is alles voor en niets tegen te zeggen om de jeugd voor vogelbescherming te winnen. Zouden nagenoeg alle ouders en opvoeders het niet ernstig betreuren, indien hun kinderen zich aan eieren of jonge vogels vergrepen? Zou de meeste schade niet aan de kinderziel geleden worden?

Willen wij onzen jongens maatschappelijke deugden bijbrengen, schoonheidsgevoel bij hen ontwikkelen, wij zullen dan krachtig stelling moeten nemen tegen vernietiging van weerlooze schepselen, een ruwheid, een flinken jongen onwaardig.

Maar er is nog meer. Klachten over rupsen, over insecten en over slakken zijn aan de orde van den dag. Wie vogelbescherming bevordert, bindt daarmee tevens den strijd tegen deze plagen aan.

Indien ieder, aan wiens zorgen kinderen zijn toevertrouwd, waakt tegen het verstoren van vogelnesten, zal ongetwijfeld een ernstig kwaad beteugeld kunnen worden, hoe diep het ook geworteld moge zijn.

In het belang van de jeugd, van de vogels en van land-, tuin- en boschbouw doen wij daartoe een beroep op het Nederlandsche Volk.

Het Hoofdbestuur der Nederlandsche Vereeniging
te Bescherming van Vogels,
Dr. A. E. H. SWAEN, Voorzitter.
J. DRIJVER, Secretaris.

De Eekhoorn. Daar zitten we al onder, zegt de boschwachter. De voornaamste oorzaak van hun talrijkheid is hier misschien de geringe marktwaarde van het velletje. De boscheigenaar stelt geen patronen beschikbaar en de jachtschut kan ze uit eigen zak niet betalen. Gevolg: een veel te veel aan eekhoorntjes. Ze worden al waargenomen in Oudega in de venen en in Drachten in de tuinen. „We moesten maar eens weer een paar marters invoeren” aldus de boschwachter. Misschien dat men daartoe zoo langzamerhand dan ook wel gedwongen wordt.

Uit „de Natuur in”.

Roodborst-tapuit. Eind Februari zag ik een ex. (♂) bij den mond van het Afvoerkanal alhier.

Den Haag, 10 Maart '33.

P. DEKKER.

Roodborst-tapuit. Ik bericht u even, dat door den heer Dr. J. H. Hoogland, dierenarts te Zeddam, in zijn omgeving den heelen winter een paar roodborst-tapuiten is waargenomen.

J. BERNINK.

Roodborst-tapuit. In De Levende Natuur van 1 Maart staat dat de roodborst-tapuit 's winters zoo zelden wordt gezien. Ik heb hem daarentegen nog al dikwijls waargenomen.